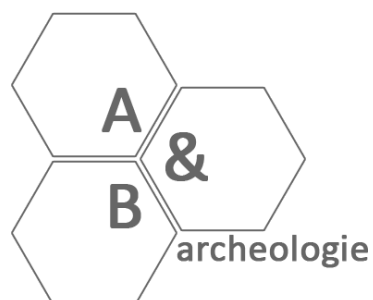

Nota Beernem Parkstraat

Programma van maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

28-10-2020

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Beernem Parkstraat (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de geplande bodemingreep een totale oppervlakte van 1000m² of meer beslaat, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. De archeologienota bestond enkel uit een bureauonderzoek. In het programma van maatregelen was opgenomen dat een gefaseerd vooronderzoek, bestaande uit een landschappelijk bodemonderzoek (eventueel gevolgd door een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputtenonderzoek in functie van steentijd artefactensites) en een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject.

In eerste instantie werd het landschappelijk booronderzoek uitgevoerd op vrijdag 23 oktober. In overeenstemming met de voorwaarde bij de aktenaam van de archeologienota dienden minstens 6 boringen in plaats van 4 uitgevoerd te worden. In werkelijkheid werden 7 boringen geplaatst. De landschappelijke boringen zijn zodanig verspreid dat ze een goed beeld geven van de bodemopbouw van het totale onderzoeksgebied.

Alle boringen vertonen een sterke antropogene invloed met verstoorde lagen al dan niet tot grote diepte. Boring 7 kon omwille van een ondoordringbare laag slechts ondiep uitgevoerd worden. Boorpunt 2, in de noordwestelijke hoek, is vanuit archeologisch standpunt de beste boring. In dit geval werd onder de teelaarde (ca. 30cm dik) een dikke grijzige verstoorde laag aangetroffen van ca. 42cm dik. Meteen daaronder is een dun restant (ca. 5cm) van de verbruinde B-horizont aanwezig, gevolgd door de geligbruine zandige C-horizont. De C-horizont werd vastgesteld op een diepte van ca. 77cm onder het huidige maaiveldniveau. Bij boorpunt 1 en 5 werd eveneens onder de teelaarde een verstoord pakket aangeboord meteen gevolgd door de C-horizont op respectievelijk 82 en 118cm. In beide gevallen werd de top van de C-horizont, waarop de archeologische sporen leesbaar worden, reeds verstoord. Bij de boorpunten 3, 4 en 6 werden telkens verstoorde pakketten vastgesteld tot minstens 135cm onder het maaiveldniveau. Er werd hierbij geen C-horizont aangeboord.

Hoewel de boorlocaties zich op bijna identieke TAW waarden (ca. +13,5 à +13,6m TAW) bevinden is een sterk variërende en geaccidenteerde bodemopbouw vastgesteld in het plangebied. Er is in alle gevallen sprake van een dikke verstoorde laag, al dan niet gevolgd door de C-horizont op verschillende diepte. Slechts één boring, in de noordwestelijke hoek, vertoont een enigszins betere opbouw waarbij nog een dun restant van de B-horizont kon opgemerkt worden gevolgd door de zandige C-horizont op ca. 77cm diepte. Dit wil zeggen dat deze diepte als algemene referentiediepte geldt en dat bij de andere boringen de C-horizont reeds danig verstoord werd en dus geen archeologische waarden meer kan bevatten. Verdere archeologische boringen in functie van steentijd zijn niet nodig; ook zijn geen verdere proefsleuven noodzakelijk gezien de sterke antropogene en geaccidenteerde bodemopbouw. Wellicht kunnen deze verstoringen gelinkt worden aan de opbouw van de huidige school met nutsvoorzieningen, afgravingen, ... en dergelijke.

Het in het programma van maatregelen voorgestelde proefsleuvenonderzoek dient bijgevolg niet uitgevoerd te worden. De kans op nog bewaard archeologisch erfgoed wordt zeer laag ingeschat gezien de zeer sterk geaccidenteerde bodemopbouw.